

Příjemné čtení Vám přeje redakční rada ve složení Jiří Gut, Marek Babšický a Petr Gottwald. Své náměty na to, co byste rádi viděli v dalších číslech, nám můžete posílat na adresu zpravodaj@gkl.cz nebo přes diskusní fórum na klubovém webu.

Vážení golfovi přátelé,

od vydání posledního čísla líšnického klubového zpravodaje již uběhlo mnoho měsíců. Těm, kdo se těšili na další články o aktuálním dění v GKL či o jeho historii, bych se za tuto neplánovaně dlouhou prodlevu chtěl omluvit. Klubový časopis připravuje dosti úzká skupina přispěvatelů, a tak se může jako v tomto případě stát, že časová vyčerpání autorů spolu se zpožděním při grafickém zpracování zabrání včasnému dotážení některého z vydání do konečné podoby. Nakonec však druhý letošní Zpravodaj GKL spatřil světlo světa a doufám, že Vás jeho obsah zaujme. Zároveň si dovoluji využít této příležitosti a vyzvat členy klubu, kteří by měli zajímavý námět na článek do Zpravodaje, případně by se dokonce chtěli stát více či méně pravidelnými přispěvateli, aby neváhali a obrátili se na kohokoli z redakce. Věříme, že zapojení dalších členů do přípravy obsahu by bylo pro časopis cenným obohacením.

Aktuální vydání Vám nabízí zajímavý rozhovor Marka Babšického s manželi Janem a Jiřinou Rosákovými, kteří jsou pravidelnými návštěvníky našeho hřiště. Uzavřeme cyklus článků Květoslava Strachoty, které Vám pomůžou lépe si poradit s ranami z nakloněných pozic. Nechybí ani článek Prokopa Sedláka o historii klubu, tentokrát zaměřený na úlohu, kterou hráli představitelé našeho klubu při založení Golfového svazu ČSR v roce 1931, a k tomu další pravidelné rubriky.

Předvánoční období vybízí k bilancování, a tak mi dovoluji malé ohlédnutí za letošní sezónou v našem klubu. Ekonomická realita českého golfu nás donutila k razantnímu snížení vstupních poplatků. Jsem velmi rád, že se toto opatření podařilo prosadit a že klubu díky němu přibýlo několik desítek nových členů. Nadále pokračovala samozřejmě také snaha o zvyšování kvality našeho hřiště, za niž patří dík všem zaměstnancům klubu, ale také dobrovolníkům, kteří na podzim provedli rekonstrukci dvou bankrů. Rovněž řada vydařených líšnických turnajů a dobré výsledky reprezentantů klubu potvrzují, že rok 2017 byl pro líšnický golf celkově úspěšný.

Za redakční radu Vám přeji příjemné prožití vánočních svátků a hodně radosti ze hry v příští sezóně, v níž oslavíme 90 let od založení klubu.

Jiří Gut

MANŽELÉ ROSÁKOVI: GOLF JE OPRAVDU RYZÍ SPORT

V tomto čísle vám přinášíme rozhovor s naším členem, známým moderátorem a hercem Janem Rosákem, který v srpnu oslaví významné kulaté výročí, a s jeho manželkou, scénaristkou Jiřinou Rosákovou. Na Líšnici jsme se potkali krátce před letošním ročníkem Festivalu vína, který manželé Rosákoví již 12 let pořádají v Mníšku pod Brdy.

Jan a Jiřina Rosákoví

Jak jste se dostali k pořádání festivalu vína? Přeci jen jste známi spíše z rozhlasu, televize či divadla...

Jiřina R.: Začalo to nevinnou snahou něco udělat pro oživení života v Mníšku pod Brdy. Přestože jsem víno moc nepila, založili jsme v pár lidech Klub přátel dobrého vína – KPDV. Nejprve nás bylo 5, pak 10, a tak se nám to zalíbilo, že jsme se rozhodli to nějak rozšířit, a před 12 lety jsme si tak vymysleli festival vína a vrhli se s nadšením do jeho pořádání. Mezitím se to rozrostlo a už je to organizačně náročnější, ale stále nás to baví. Děláme to v podstatě ve čtyřech lidech.

Jan R.: Není to opravdu žádná legrace. Já jako prezident festivalu musím s vzácnými hosty obejít všechny vystavovatele – a to obnáší 30 stánků! Vloni jsem udělal 3 kolečka!

Na Mníšku provozujete i hospodu U Káji Mařika, máte tam i divadélko K... Paní Jiřina měla i nabídku kandidovat do zastupitelstva...

Jan R.: To jsem ženě vymluvil...

Jiřina R.: Říkala jsem si, že by nebylo špatné se nějakým způsobem angažovat, nechtěla jsem patřit mezi ty, co se tam jen přijedou vyspat... Myslím si, že to je potřeba... Musela jsem však nakonec dát přednost rodinným záležitostem a docela mě tehdy i mrzelo, že jsem do toho nemohla jít. Nakonec jsem ale hrozně vděčná, že jsem se do toho nedala, protože ráda řeším vše napřímo bez zákulisních hrátek a také je těžké pracovat s lidmi, kteří tomu nevěnují 100 %...

Do výboru GKL Vás tedy lákat nebudou... Na Mníšku bydlíte 20 let, stejnou dobu tedy jezdíte kolem Líšnice, ale golf hraje teprve 4 roky! Dříve vás golf nelákal? Jak jste se k němu nakonec dostali?

Jiřina R.: To je moje zásluha. Nebavilo mě jen koukat, jak Honza sportuje – fotbal, automobilové závody – všude jsem byla jen divák... Ani tenis jsem se nikdy nenaucila, to se mnou musel hrát levou rukou. Přemýšlela jsem, jak bychom mohli trávit čas spolu, až nás opustí děti... Pět let mi trvalo Honzu přesvědčit, abychom to zkusili s golfem. Vysvětloval mi, že to je nuda, že potřebuje běhat, že potřebuje soupeře...

Jan R.: ... a jednou mě pak potkal můj bývalý kolega z rádia Ruda Pechan a říkal „Ty ještě nehraješ golf? To musíš... já si Tě vezmu do parády...“ Tehdy jsem mu ještě odpověděl, že asi nikdy nebudu hrát... Když jsem to však řekl mojí ženě, tak říkala „vidíš, to je znamení...“ No a pak nás začal trénovat.

Jiřina R.: A navíc ta vidina, že to tady máme přes silnici kousíček... je to prima jít dopoledne sem, dát si oběd, odpoledne pak pracovat...

Jan R.: Když tak o tom přemýšlím, co jsem proti golfu vlastně měl... mně golf připadal, proti tenisu a fotbalu, které mám rád, jako nudný sport – to říkám záměrně, protože dnes už ten pocit neplatí. Navíc na mě působil jako sport snobů... Párkrát, když jsem se dostal do golfové klubovny jako host, tak jsem si říkal, „to je tedy vrchol, sem nikdy“... Mezi námi, tihle divní snobové jsou mezi golfisty pořád...ale člověk když nechce, tak je nepotká... ale pochopil jsem, že to není podstatné, že to je opravdu ryzí sport...

Máte nějaké golfové cíle? Baví Vás například objíždět golfová hřiště?

Jan R.: Mně se povedlo hned na druhém turnaji snížit HCP na 31 a od té doby turnaje moc nehraji. Kupodivu ani mě, jako soutěžáka, turnaje moc nelákají. Poznal jsem svoje limity a abych se zlepšoval, musel bych hrát mnohem více...

Jiřina R.: Dali jsme si závazek, že chceme hrát alespoň jednou týdně, ale zatím se nám to nedaří...

Jan R.: Říkáme si, že začneme, až zestárneme... mezitím jsme ale zestárlí a stejně nechodíme více... Ale už jsme stihli hrát i jinde, na Mnichu, v Haugschlagu, Botanika, Mstětice, Konopiště, Pyšely, Mladá Boleslav, Černý Most... No my už jsme hráli vlastně na spoustě hřišť! Ale žádné konkrétní cíle nemáme, chceme si to zkrátka užít...

Pracovně jste velmi činní v Českém rozhlasu, především na Dvojce. Společně připravujete například páteční Štastnou cestu. Zajímavým pořadem je i jazykovědný koutek Slovo nad zlato, kde se snažíte zábavnou formou posluchače poučit a kultivovat náš jazyk. Vyzbrojen těmito znalostmi, dokážete odolat pokušení opravovat jazykové poklesky ostatních v běžném životě?

Jan R.: Ne, to já samozřejmě pořád poučuji! A machruji!

Jiřina R.: Když si to zapamatuješ!

Jan R.: Ano, když si to zapamatuji... Vždycky totiž točím 5–6 kousků naráz... a děláme to už několik let...

Na co se můžeme v rozhlasu dále těšit? Pozvali byste nás k poslechu něčeho zajímavého?

Jiřina R.: Letos našli v archivu nahrávku

Staňte se členy GKL za výrazně výhodnější ceny

Snížené vstupní poplatky již zahrnují roční poplatek na první rok členství.

Dospělí: 15 000 Kč
Dvojice: 25 000 Kč
Rodina (2 dospělí+2 děti):
30 000 Kč
Senioři: 15 000 Kč
Mládež do 13 let:
4 000 Kč
Mládež 14–18 let:
7 000 Kč

z roku 1969, kdy Honza ještě nebyl v rozhlase, z Rožmberka.

Jan R.: To jsem ještě studoval práva a dělali jsme v létě na hradě průvodce. Jednou přijel rozhlas s pořadem Pionýrské jitřenky a seriálem Dále do hradu dále. Začali jsme natáčet večer, kdy začala bouřka, blesky, nádherně to bylo tajemné, vymýšleli jsme si hrozné nesmysly, děsili jsme paní redaktorku. No a letos mě pozval kolega z rozhlasu obhospodařující archiv, Tomáš Černý, na Rožmberk. Takže jsem si vzpomněl na toto moje období a začal jsem kolegům povídat ještě větší pitomosti než tenkrát. A pak nám pustil původní záznam, já koukal jako blázen, ten hlas jak se změnil... teď se to bude vysílat v srpnu v pořadu „3x60, a to v pohodě“, který bývá v neděli odpoledne. Tak si to můžete poslechnout. Kdo to nestihne živě, může to pak najít i v archivu rozhlasu na internetu.

Jiřina R. A teď máme my jednu otázku... Budete nějak nově přebalovat slaměné ovečky?

Jan R.: My jsme se inspirovali u vás a máme je také. Některé by to už potřebovaly... Já jsem ty naše obalil zatím alespoň nově špagátem, aby nebyly tak rozduchané... Ale asi by to chtělo zase novou slámu...

Nejste první, kdo se na to ptá... Tak jestli se najdou nějakí další nadšenci, kteří to letos místo mě zaplatí – nebo to zaplatí přímo klub – uvidíme...

Na závěr mi dovolu Vám, pane Rosáku, popřát všechno nejlepší k 70. narozeninám, které nastanou v srpnu! A společně Vám přeji vše nej i do Vaší šťastné cesty, která trvá již 40 let.

Marek Babšický

CO ROSTE NA NAŠEM HŘIŠTI – JEŘÁB PTAČÍ

Jeřáb ptačí (latinsky *Sorbus aucuparia*) je neopadavý strom z čeledi růžovitých, pocházející z Evropy. Můžeme se s ním setkat na většině evropského kontinentu s výjimkou jeho nejjihnějších částí. Zpravidla roste ve světlých lesích a jejich lemech, na skalách a pasekách, často je vysazován podél komunikací i jako okrasná dřevina. Většinou ho najdeme na půdách živinami chudých, vlhkých až mírně suchých, s kyselou reakcí. Kromě jeřábu ptačího se můžeme setkat i s několika jinými variantami, například sladkoploďým jeřábem moravským.

Jeřáb ptačí obvykle dorůstá výšky 3 až 12 metrů. Rychle roste a bohatě plodí,

přitom nepotlačuje jiné dřeviny, naopak jejich růst podporuje. Plody jsou důležitou složkou výživy lesní zvěře. Chutná ptákům, kteří se starají o jeho rozšíření (trusem). Slouží i k výrobě pálenek. Dřevo se používá na dýhy, násady nebo hudební nástroje.

Jeřáb ptačí se často plete s jasanem ztepilým, protože má podobný vzhled listů. U jeřábu jsou jednotlivé laloky listů jen o málo menší a na opticky poněkud delším stonku trochu blíže u sebe.

Plody a listy jeřábu ptačího

Jeřáb ptačí kvete v květnu a červnu, a to pětičetnými smetanově bílými květy. Jeho plody, kulaté malvice lidově nazývané jeřabiny, jsou vhodné k přípravě sirupů, kompotů či vína, ale používají se také jako pikantní koření k dochucování hovězí či zvěřinové pečeně a omáček. Sbírají se koncem srpna a v září, občas se sbírá i květ, z něž se připravují čaj proti kašli či bylinné koupele proti různým kožním potížím.

Konzumace čerstvých jeřabin může přivodit lehčí otravu (nevolnost, bolesti hlavy, dávení), sušením nebo vařením však jejich toxicita zcela mizí.

Na lišnickém hřišti najdeme jeřáb zejména po pravé straně jamky č. 7 – za pánským odpalištěm a také zhruba v polovině jamky v jejím ohybu.

Jiří Gut

GOLFOVÝ KLUB LIŠNICE – SPOLUZAKLADATEL GOLFOVÉHO SVAZU ČSR

Vzájemné utkání GCP–GKL v říjnu 1931 bylo první meziklubovou akcí v českém golfovém prostředí. Do té doby obdobné akce probíhaly pouze mezi západočeskými (národnostně německými) golfovými kluby z Karlových Varů a Mariánských Lázní. Tyto kluby, které již existovaly čtvrt století, neměly v roce 1931 zájem o vytvoření zastřešující organizace s celostátní působností v ČSR, i když např. v Německu existoval golfový svaz již od roku 1907. Iniciativy se tedy chopily kluby české, a to Golf Club Praha a Golfový klub Lišnice. Přizván byl

jediný existující slovenský golfový klub, Golf Club Piešťany. Pro zvětšení počtu svazem zastřešovaných klubů se vytvořil (většinou z příslušníků rodiny Ringhofferů) Ringhoffer Golf Club Volešovice. Tyto čtyři kluby založily koncem roku 1931 Golfový svaz ČSR a tak přičlenily golf k dalším sportům, které již byly v ČSR organizovány na celostátní úrovni. Formálně toto přičlenění proběhlo vstupem Golfového svazu ČSR do Všesportovního výboru.

Vzpomeňme, kteří členové Golfového klubu Líšnice se stali více či méně významnými funkcionáři nového svazu. Podle stanov svazu byla jeho nejvyšším orgánem valná hromada členů, na kterou kluby vysílaly své zástupce. V době, kdy nezasedala valná hromada, řídil svaz výbor. Výbor se skládal z tří až šesti funkcionářů a vždy jednoho zástupce řádného člena svazu. Ve výboru byly volbou přiděleny tyto funkce: předseda, jeden až tři místopředsedové, jednatel a pokladník.

Již na ustavující valné hromadě 2. prosince 1931 a později na ustavující výborové schůzi byl do funkce jednatele svazu zvolen JUDr. Ferdinand Tonder, bývalý prezident GKL. Předsedou svazu se stal baron František Ringhoffer. Oba tyto funkcionáři zastávali své funkce shodně do roku 1940, kdy v rozmezí dvou měsíců oba zemřeli.

Dalším funkcionářem výboru svazu se v roce 1931 stal JUDr. Adolf Hoffmeister, reprezentující ve výboru zájmy GKL. Za delegáta do výboru svazu byl Dr. Hoffmeister zvolen na 4. prezidentské schůzi Golfového klubu Líšnice, konané dne 21. listopadu 1931. V této funkci byl na 5. prezidentské schůzi GKL potvrzen, a tak ve výboru svazu působil dva roky.

JUDr. Ferdinand Tonder

Třetím členem GKL, který působil ve výboru Golfového svazu ČSR, byl JUDr. Karel Vaněk. Ten vystřídal Dr. Hoffmeistera na základě rozhodnutí 6. prezidentské schůze GKL, konané v roce 1933, a působil ve výboru svazu jeden rok.

Z rozhodnutí 7. prezidentské schůze GKL, konané v roce 1934, se zástupcem ve výboru svazu stal JUDr. Jiří Chvojka. I ten působil ve výboru svazu jeden rok.

Na 8. prezidentské schůzi GKL v roce 1935 byl do funkce zástupce GKL ve výboru svazu zvolen JUDr. Prokop Sedlák. Ten byl v této funkci potvrzen na 9. prezidentské schůzi GKL v roce 1936, takže jeho funkční období ve výboru svazu bylo dvouleté. Na 4. valné hromadě svazu byl JUDr. Sedlák zvolen zástupcem Golfového svazu ČSR ve Všesportovním výboru.

Na 10. prezidentské schůzi GKL v roce 1937 byl do funkce zástupce klubu ve výboru svazu zvolen PhDr. Zdeněk Klan.

PhDr. Zdeněk Klan

Po vzniku Protektorátu v roce 1939 se Golfový svaz ČSR přejmenoval na Českomoravský golfový svaz. Změna názvu proběhla na valné hromadě v Klánovicích dne 12. srpna 1939. I po této změně zůstal předsedou svazu baron František Ringhoffer, jednatelem JUDr. Ferdinand Tonder a novým delegátem za Golfový klub Líšnice byl JUDr. Ludvík Vaněk.

Všichni jmenovaní byli potvrzeni ve svých funkcích i na další valné hromadě svazu, která se konala 11. května 1940.

JUDr. Ludvík Vaněk

Jak již bylo řečeno, zemřeli v roce 1940 dva přední svazoví funkcionáři, nejdříve JUDr. Ferdinand Tonder a později baron František Ringhoffer. Bylo třeba tyto funkcionáře v obtížné válečné době nahradit jinými. K náhradě došlo na další valné hromadě svazu, která se konala 4. května 1941. Do čela svazu byli zvoleni hned dva členové Golfového klubu Líšnice. Za předsedu svazu byl zvolen dlouholetý prezident GKL JUDr. Ludvík Vaněk a za místopředsedu svazu další člen GKL PhDr. Zdeněk Klan.

V květnu 1942 došlo k atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha a k následným krvavým represáliím. Jednou z prvních obětí těchto represálií byl předseda svazu a prezident GKL JUDr. Ludvík Vaněk, který byl popraven na střelnici v Kobylisích dne 31. května 1942. Řízení svazu převzal PhDr. Zdeněk Klan ve funkci místopředsedy a provedl svaz celým zbývajícím válečným obdobím. JUDr. Ludvík Vaněk byl za svoji mnohaletou organizační činnost ve prospěch českého golfu v listopadu 2017 uveden do Síně slávy České golfové federace.

Po válce se vrátil svaz ke svému původnímu názvu Golfový svaz ČSR. Na valné hromadě konané dne 15. září 1945 byl PhDr. Zdeněk Klan zvolen předsedou svazu. Do technického výboru svazu byl zvolen další člen GKL Ing. Vladimír Kopecký, později byli ke spolupráci přizváni JUDr. Zdeněk Stompfe a JUDr. Hanno Tonder.

Na valné hromadě, konané dne 2. června 1947 byl novým předsedou svazu zvolen Dr. František Bert. Ze členů GKL zastával ve výboru svazu nejvyšší

funkci JUDr. Zdeněk Stompfe, který byl zvolen 2. místopředsedou. Ze členů GKL byli řadovými členy výboru dále JUDr. Jaroslav Hilbert, PhDr. Zdeněk Klan a JUDr. Hanno Tonder. Jedním ze dvou revizorů účtů byl zvolen Ing. Vladimír Kopecký.

Únorový puč v roce 1948 všechno změnil. Řídicím orgánem svazu se stal tzv. akční výbor, ve kterém žádný člen GKL nepůsobil. Později byl svaz zrušen a nahrazen Golfovým ústředím Československé obce sokolské (ČOS) v čele s tajemníkem Arturem Štikou. S ním v tomto ústředí spolupracoval člen GKL JUDr. Zdeněk Stompfe.

Golfové ústředí ČOS zaniklo na základě rozhodnutí Ústředního výboru Sokola ze dne 27. května 1952, kterým byl golf vyřazen ze sportů zastřešovaných jednotnou celostátní sportovní organizací Sokol. Od té doby až do roku 1966 neměl golf v nejvyšších celostátních sportovních orgánech zastoupení.

Prokop Sedlák

TIPY TRENÉRA: HRA VE SVAHU, 3. DÍL

V posledním dílu našeho seriálu o hře z nakloněných pozic si něco řekneme o situaci, kdy se míč nachází ve svahu pod hráčem. Osobně tento úder považuji ze všech popisovaných pozic za nejsložitější. Má to dva hlavní důvody: špatnou stabilitu při náprahu i úderu a pocitový „nekomfort“.

Začneme popisem postoje u míče. Jako při každém úderu ve ztížených podmínkách je nutná stabilita, zvolte proto širší postoj nežli v případě „standardního“ úderu. Velmi důležité je také rozložení váhy. V této herní situaci musí být váha vždy na patách! V náprahu téměř vždy dochází k posunu váhy dopředu, proto se kromě správného rozložení váhy snažte i o pocitové „zahrabání“ a snížení těžiště.

Pozice míče při úderu se nachází uprostřed postoje či v jeho přední části, aby se hlava hole stačila v okamžiku impactu dostat do kolmé pozice vůči směru hry. Nutí nás to zároveň nechat maximálně pracovat hůl a nesnažit se míč dloubat zápěstím. Držení gripu doporučuji na samotném konci hole, aby se aspoň částečně eliminoval sklon svahu a lépe se pracovalo se stabilitou těla v úderu.

Je podstatná volba hole? Při tomto typu úderu příliš ne. Je potřeba jen počítat s faktem, že díky omezené dynamice švihů bude mít míč o něco nižší trajektorii. Pokud ale udržíte stabilitu a umíte míč pořádně napálit i v takovéto situaci, nemusíte se o trajektorii obávat.

Nyní můžeme přistoupit k popisu samotného úderu. Jak již bylo řečeno v minulých dílech našeho seriálu, vždy mějte na paměti, že z obtížných situací se snažíme míč hlavně vrátit zpět na fervej či do ideální pozice pro úspěšné dokončení jamky. Podstatná tedy není maximální délka úderu, ale jeho přesnost. Volte proto menší rozsah náprahu, při kterém budete aktivní hlavně horní polovinou těla. Přenos váhy by neměl téměř vůbec nastat a finiš úderu volte v závislosti na míře sklonu, aby po úderu nedošlo ke ztrátě stability. Znamená to tedy následující: švihujte volněji a s omezeným rozsahem pohybu.

Na samotný závěr si musíme říci, kam bude mít náš míček tendenci po úderu zamířit. Kromě již zmiňované nižší trajektorie je nutné počítat s tím, že míček téměř vždy zamíří o něco doprava, a to v závislosti na sklonu svahu a vašich dovednostech. Na základě svých dlouholetých zkušeností mohu říci, že rána na opačnou stranu je téměř vyloučena. To u předchozích pozic, o kterých jsme si povídali v minulých článcích, úplně neplatilo. Pro levoruké hráče pochopitelně platí strana opačná, tedy nalevo.

Tímto bych uzavřel náš seriál o hraní míče z nerovných pozic a opět vám popřál zlepšení vašich ran, kterému, jak věřím, bude tato série článků nápomocna.

Květoslav Strachota

SPORTOVNÍ VÝSLEDKY NAŠICH DRUŽSTEV

V letošním roce přihlásil GKL do celostátních soutěží družstva žen, mužů a seniorů. Opět se nepodařilo sestavit ani jedno družstvo mládeže.

Družstvo žen hrálo druhou nejvyšší celostátní soutěž, což je I. liga. Tato soutěž zahajovala 10. června 2017 na Karlštejně. Za naše družstvo hrály Kim Hofmanová (kapitánka), Lenka Pavlíková, Anna Uřešová a sestry Hradečné, Amálie a Kateřina. Po úvodních dvou kolech na rány byl náš tým na 11. místě. Druhá část se hrála další tři dny, přičemž první den se ještě hrálo na rány a druhý a třetí den se hrálo na jamky o konečné umístění ve skupině. Tyto boje vypukly 21. července na těžkém hřišti v Sokolově. Po kole na rány

naše děvčata obsadila 10. místo a v sobotu šla do souboje o udržení s družstvem ze Staré Boleslavi. V tomto utkání děvčata zabojovala a zvítězila 2:1. Vítězné body uhrála čtyřhra ve složení sester Hradečných a druhý bod uhrála Lenka Pavlíková. V neděli se hrálo o konečné pořadí ve skupině, a to o 9. nebo 10. místo. Ve zhoršeném počasí naše děvčata bohužel prohrála s GC Alfrédov poměrem 3:0. Nicméně vítězstvím v sobotu naše družstvo obhájilo svoji účast ve druhé nejvyšší soutěži ČR. Velká gratulace.

Družstvo mužů: K. Eisler, T. Jucovič, L. Hakl, J. Kubiček, Z. Polavka a V. Hepner

Družstvo mužů (ve složení kapitán Josef Kubiček, Tomáš Jucovič, Karel Eisler, Albert Zajíček, Vladimír Hepner, Luboš Hakl a Zdeněk Polavka) hrálo II. ligu, jejíž první dvě kola se hrála 10. a 11. června na hřišti Barbora za Teplicemi. Toto hřiště nás značně potrápilo a po této základní části jsme byli na průběžném šestém místě, které neumožňovalo hrát o postup do vyšší soutěže. Úkol byl tedy jasný: ve třetím kole se posunout minimálně na čtvrté místo. Druhá část soutěže se hrála ve dnech 21.–23. července na Zbraslavi. Toto hřiště všichni naši hráči dobře znají a na výsledku prvního dne na rány to bylo znát. Zahráli jsme v součtu nejlepší výsledek ze všech zúčastněných družstev (384 ran) a poskočili na pěkné třetí místo. A šlo se do boje o postup do finále proti družstvu z Bitozevse. Čtyřhra ve složení Josef Kubiček a Vladimír Hepner dotáhla svoje utkání do vítězného konce společně s dvouhrou Zdeňka Polavky. Další dva zápasy hrané Karlem Eislerem a Lubošem Haklem skončily ve prospěch soupeře. Bylo srovnáno 2:2 a všichni se soustředili na poslední utkání Tomáše Jucoviče. Tomáš si udržoval do 12. jamky náskok tří jamek, ale potom přišla krize a nakonec prohra nejtěsnějším rozdílem na 18. jamce. Dramatický zápas tak skončil naší těsnou prohrou 3:2. V neděli jsme hráli o třetí místo s družstvem z Konopiště. Soupeři chyběl jeden hráč, a tudíž jsme hned vedli 1:0. Dále své utkání vyhrál Zdeněk Polavka už na 13. jamce 6:5. Vzápětí na této jamce výsledkem 7:5 své vítězné utkání skončil Tomáš Jucovič a bylo rozhodnuto. Vedli jsme 3:0 a zbylé zápasy se nedohrávaly, ale pílily. Celkové vítězství bylo 4:1 a skončili jsme třetí ve skupině.

Družstvo seniorů absolvovalo MČR na jamky, které se hrálo ve dnech 6.–8. června tradičně na hřišti ve Slavkově u Brna. V loňském roce jsme obsadili šesté místo a pro letošek byl cíl jasný: umístit se na stupních vítězů. První zápas jsme hráli proti družstvu z Ostravy a vyhráli jsme 3:2. Dalším našim soupeřem bylo silné družstvo z Mariánských Lázní. S ním jsme bohužel 3:2 prohráli a byl před námi zápas o třetí místo. Čekal nás další silný západočeský soupeř, a to družstvo z Karlových Varů. Toto stále vyrovnané utkání jsme nakonec na 18. jamce vyhráli a výsledkem 3:2 obsadili konečně 3. místo. Vítězem MČR družstev na jamky se opět stalo družstvo Hodkoviček, které ve finále porazilo Mariánské Lázně.

Další důležitá seniorská soutěž bylo MČR družstev na rány, které se hrálo ve dnech 30.–31. srpna ve Mstětících. Zde jsme obhájili 1. místo z roku 2016, ve kterém jsme se stali seniorskými mistry ČR družstev na rány. Bohužel náš letošní výkon nebyl nejistější a skončili jsme až na 4. místě za Mariánskými Lázněmi. Pro rok 2017 se mistry ČR stalo domácí družstvo ze Mstetic před Novou Bystřicí.

Zdeněk Polavka

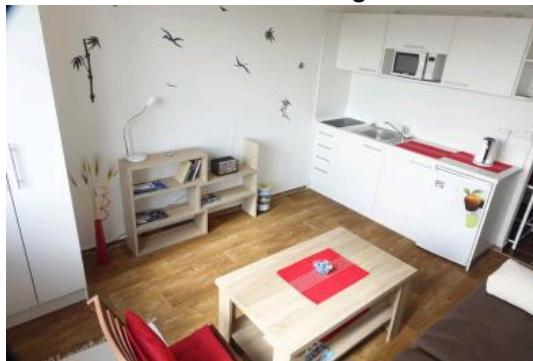
MISTROVSTVÍ KLUBU NA RÁNY

V letošním roce se mistrovství klubu na rány zúčastnilo celkem 49 hráčů, což bylo o 8 hráčů více než v roce 2016. 29 mužů a 20 žen stálo v sobotu 16. září na odpališti první jamky a bojovalo o postup do druhého dne, kde byl stanoven cut pro 21 mužů a 15 žen.

Po skončení sobotního kola se utvořilo následující pořadí na vedoucích místech. V ženách vedla Natali Kamberská (73) před Lenkou Sojkovou (75) a Denisou Pavlíkovou (78). V mužích se na 1. místě umístili Luboš Hakl a Zdeněk Polavka (oba 72), následování Josefem Šulcem a Davidem Fousem (oba 75). Obhájce loňského titulu Josef Kubíček zaostával o nepodstatné dvě rány (77). V sobotu se také hrálo o nejlepší netto výsledek a tuto cenu získala Eva Zampachová s neuvěřitelnými 46 stablefordovými body. Tento výsledek je ještě o dva body více než v loňském roce, kdy vyhrála Nikola Kutová se ziskem 44 stablefordových bodů, což už loni bylo vyhlášeno jako na Líšnici nevídané, natož letos.

Nedělní počasí se vytáhlo, bylo krásně teplo a bezvětrí. Hráči zahráli opět velmi solidní čísla. Kategorii žen po sečení výsledků obou kol vyhrála a mistyní klubu na rány 2017 se opět po roce stala Natali Kamberská (73+70). Druhé místo si vybojovala Denisa Pavlíková (78+79) o ránu před třetí Kateřinou Hradečnou (79+79). Kategorie mužů byla tentokrát

**Jedete do Mariánských Lázní? Na golf nebo jen na výlet?
Odpočíte si v nově zrekonstruované garsonce od 650 Kč/den.**

Více o krátkodobém pronájmu na bytlazne@centrum.cz

o poznání dramatičtější. Obhájce titulu Josef Kubíček nasadil k mohutnému trháku a po třech birdie v první devítce stáhl náskok na vedoucího hráče na pouhé dvě rány. Ovšem triple, double a dvě bogey zhatily všechny naděje, a i když Pepa přidal ještě dvě birdie (celkem 5 za kolo), výsledek stačil pouze na čtvrté místo se stejným počtem ran (153), jako uhrál Karel Eisler celkově na třetím místě. Druhou příčku vybojoval výborným výkonem ve druhém kole (71) Tomáš Jucovič. Bohužel ztráta osmi ran z prvního kola byla příliš velká a Tomášovi se již nepodařilo ji dohnat. Vítězem a mistrem GKL na rány pro rok 2017 se stal po vyrovnaném výkonu Zdeněk Polavka (72+75).

Mistři klubu na rány – Natali Kamberská a Zdeněk Polavka

Ceny nejlepším hráčům předal po turnaji prezident klubu pan Petr Gottwald. Děkuji všem hráčům za účast a těšme se na další ročník.

Zdeněk Polavka

17. UTKÁNÍ MEZI LÍŠNICÍ A MOTOLEM

V novodobé historii našich klubů se uskutečnilo v sobotu 9. září 2017 již 17. přátelské utkání mezi Golfovým klubem Líšnice a Golf Clubem Praha. V loňském roce se hrálo v Motole, domácí hráči nad námi zvítězili a získali na jeden rok do svého držení krásný putovní pohár. Bylo tudíž co oplácet, a proto za naše družstvo letos nastoupili ti nejlepší, které klub nabízí. V náš prospěch hrálo i domácí hřiště, které bylo ve vynikajícím stavu.

Toto meziklubové utkání se hraje na jamky v pěti kategoriích. V každé z nich jsou čtyři hráči, hrají se dvě dvouhry a jedna čtyřhra. Každá kategorie se hodnotí zvlášť a k celkovému vítězství je potřeba získat tři body. V případě nerozhodného výsledku po skončení zápasu v kategoriích se hraje rozehrávka sestavené čtyřhry na náhlou smrt. K této variantě ale v letošním utkání nedošlo.

Za týmy GKL hráli v kategoriích:

Muži – Luboš Hakl, Tomáš Jucovič, Josef Kubíček a Jaroslav Spozdil. Výsledek utkání 3:0

Ženy – Kim Hofmanová, Lenka Pavlíková, Lucie Zicháčková a Anna Polavková. Výsledek utkání 3:0

Mládež – Natali Kamberská, Vojtěch Nepraš, Amálka Hradečná a Ondřej Král. Výsledek utkání 1,5:1,5

Senioři – Aleš Vozka, Vladimír Hepner, Karel Vopička a Zdeněk Polavka. Výsledek utkání 2,5:0,5

Vedení klubu – Marek Babšický, Jiří Gut, Jiří Vozka ml. a Květoslav Strachota. Výsledek utkání 3:0

Vítězem se stalo družstvo Líšnice celkovým ziskem 4,5:0,5 bodu. Minimálně na jeden rok jsme získali putovní pohár do svého držení.

Zdeněk Polavka

Vítězný tým GKL